

שִׁלְחַן הַזֶּהָב וְהַסֹּוד שֶׁל הַקֶּצֶב

סִפּוּר מִפְּלֵא מִסְפָּר הָאֲגָדָה עַל אֲהַבַת הַשֵּׁם וְכְבוֹד שַׁבָּת קוֹדֶשׁ

רַבִּי חַיִּיא בֶּר אַבָּא הָיָה הוֹלֵךְ
בְּדַרְכִּים, וּמְהַלֵּל אֶת הַשֵּׁם עַל
עוֹלָמוֹ הַנִּפְלָא.

מָה רַבּוֹ
מַעֲשֵׂיךָ הַשֵּׁם!

יוֹם אֶחָד, הוּא הִגִּיעַ לְעִיר לוּדְקִיָּא
לְהִתְאַרַח אֶצֶל אִישׁ עָשִׂיר מְאֹד.

בַּעַל הַבַּיִת קִיבֵּל אֶת רַבִּי
חַיִּיא בְּשִׂמְחָה גְּדוֹלָה. זְכוֹת
זְכוֹת עֲצוּמָה הִיא לְאַרְח
תִּלְמִיד חָכָם!

לִפְתָּע, רַבִּי חַיִּיא שָׁמַע קוֹל
צִעְדִּים כְּבִדִּים מִתְקַרְבִּים...

מה זה יכול להיות?

שְׁשָׁה עָשָׂר אַנְשִׁים חֲזָקִים
נִכְנְסוּ לַחֲדָר. הֵם סָחֲבוּ יַחַד
מִשָּׂא כָבֵד וְנוֹצֵץ.

רַבִּי חָיָא הָבִיט בַּפְּלִיאָה.
מִדּוּעַ צָרִיךְ כָּל כָּךְ הָרַבָּה
הָרַבָּה אַנְשִׁים?

הֵם הִנִּיחוּ בְּמֶרְכָּז הַחֹדֶר שֶׁלֶחֶן
עֲנֹק עָשׂוּי כֵּלָּו מְזָהָב טָהוֹר!

שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה שְׂרָשָׁרוֹת
כֶּסֶף קְבוּעוֹת בּוֹ!

קְעָרוֹת וְכוֹסוֹת
נוֹצְצוֹת!

כָּל מִינֵי מֵאֲכָלִים
מִשְׁנֶשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית!

אַךְ הַדָּבָר הַמִּפְתִּיא בְּיוֹתֵר
הָיָה בְּאַמְצַע הַשְּׁלָחָן.

יֶלֶד קָטָן וְצָדִיק יָשֵׁב שָׁם,
וּפָנָיו מְאִירוֹת בְּאַהֲבַת הַשֵּׁם!

כַּאֲשֶׁר הִכְנִיסוּ אֶת הַשְּׁלֶחָן הָעָמוּס בְּכָל טוֹב,
פָּתַח הַיֶּלֶד אֶת פִּיו בְּקוֹל רָם וְשָׁמַח:

לַהֲשֵׁם
הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ,
תֵּבֵל
וַיֵּשְׁבִי בָּהּ!

הוא הזכיר לכלם שכל השפע הזה שייך לבורא עולם!

וְכַאֲשֶׁר הַמְּשַׁרְתִּים סִלְקוּ אֶת הַשְּׁלָחַן,
צֶעֶק הַיָּלֵד שׁוּב לַיהוּדוֹת לַהֲשֵׁם:

הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם
לַהֲשֵׁם, וְהָאָרֶץ
נָתַן לְבְנֵי אָדָם!

הַשֵּׁם בְּאַהֲבָתוֹ, נָתַן אֶת מִתְּנוֹת הָאָרֶץ כְּדֵי שְׂנֵהָנָה וְנוֹדָה לוֹ.

רַבִּי חֵיָא הָיָה נִפְעָם. הוּא יָדַע שְׁעֶשֶׁר וְאַמוֹנָה
כֹּאֶלֶה אֵינָם מַגִּיעִים סֵתָם כָּךְ.

בִּיקִירִי, מַעֲשִׂים
כֹּאֶלֶה הֵם פֶּלֶא!
בַּמָּה זָכִיתָ לְכָךְ?

בַּעַל הַבַּיִת עָנָה בַּעֲנָוָה:

רַבִּי, לֹא תָמִיד הָיִיתִי.
בָּעָבֹר, הָיִיתִי קָצָב פָּשׁוּט
שְׁמוּכָר בָּשָׂר בַּשּׁוּק.

אָבֵל גַּם כְּשֶׁהָיָה עָנִי, הָיָה לוֹ סוּד אֶחָד מִיָּחָד בְּלִיבוֹ...

כָּל הַשָּׁבוּעַ, אִם הָיִיתִי
רוֹאֶה בְּהֵמָה נֹאֶה וּמִשְׁבַּחַת
מִכֶּלֶן - לֹא מָכַרְתִּי אוֹתָהּ!

רָגַע... הוּא יָכוֹל הָיָה
לְהַרְוִיחַ עָלֶיהָ כֶּסֶף רַב.
אִז לְמִי הוּא נִשְׁמָר
אוֹתָהּ?

אֶמְרָתִי בְּלִיבִי:
הַדָּבָר הַכִּי טוֹב - יִשְׁמַר
רַק לְכָבוֹד סְעוּדַת
שַׁבָּת קֹדֶשׁ!

תִּהְיָ זוֹ לְשַׁבָּת!

מתוך אהבה עצומה להשם, כל מחשבתו
תמיד היתה מוקדשת לכבוד שבת.

מִי שֶׁמְכַבֵּד אֶת הַשַּׁבָּת - הַשַּׁבָּת מְכַבֶּדֶת אוֹתוֹ!

EFFECT/REWARD

הַשֵּׁם פָּתַח לוֹ שַׁעַר שְׁפָע
וְנָתַן לוֹ שְׁלֶחַן זָהָב!

CAUSE/ACTION

הִקְצַב וּוְתָר עַל כֶּסֶף וְשֹׁמֵר
אֶת הַטּוֹב בְּיוֹתֵר לַשַּׁבָּת.

רַבִּי חַיִּיא הֵבִין שְׁהַנֶּשֶׁם אוֹהֵב וּמַשְׁלֵם שָׂכָר
לְמִי שֶׁמְקַיֵּים אֶת מִצְוֹתָיו בְּשִׂמְחָה.

אַשְׁרֵיךְ שֶׁזָּכִיתָ!
וּבְרוּךְ הַמָּקוֹם
שֶׁזָּכָךְ לְכָךְ!

וּמָה אֲנַחְנוּ לומדים היום?

1. תמיד להודות להשם על מה שיש לנו, באהבה ובשמחה (כמו הילד בספור!).
2. כשנראה משהו טוב, מיוחד וטעים באמצע השבוע, נגיד:

לְכָבוֹד שִׁבְתַּת קוֹדֶשׁ!